

Da Vin paa Kruffer og Dumke i Almindelighed er af samme bedre Beseffenhed som Vin paa Glaffer, er den i Forflaget henført til Fortoldning som denne. Hvor meget større Indtægt der vil følge heraf, kan ikke beregnes.

Loven af 1863 har endvidere under Gruppen „Drifkevarer“ Reglene for Toldbeskaffningen af Spiritus. Om end den større Mængde af de herunder faldende Varer er Drifkevarer, gjælder dette dog langt fra om alle, og det er derfor anset for at være lovrettere at opføre Spiritus som en egen Varegruppe og her indskrænke sig til at henvise Brændevin og andre spirituøse Drifkevarer til Fortoldning under samme.

Dyr.

Forflagets Numere 14, 15 og 16 ville findes overensstemmende med Positionerne 44, 43 og 40 i Loven af 4de Juli 1863.

Under Nr. 41 og 42. har fornevnte Lov følgende Bestemmelser med Hensyn til Fortoldningen af „Fisf og Fiskerogn samt Muslinger og Østers“, forsaavidt de ere „tørrede, vagede, saltede, syltede eller krydrede“:

„Nr. 41. Anstoser, Lampretter, Car, Rejengøier, Sardeller, samt Kaviar, Muslinger og Østers . . . 1 $\mathbb{R}$ Pr. 3 $\mathbb{P}$.”

„Nr. 42. andre Slags samt anden Rogn end Kaviar . . . 1 $\mathbb{R}$ Pr. 0,3 $\mathbb{P}$.”

Forflagets Nr. 17 vil ses at falde sammen med Lovens nysaanførte Nr. 41, idet der kun ved Anstoser er flet en forklarende Tilføining. Under Lovens ovennævnte Nr. 42 falder tørret og tør saltet Fisf; denne Vare har man forment ikke at burde indbrage under Toldbeskaffningen, og Forflagets Nr. 18, der iøvrigt i alt Væsentligt svarer til det nysnævnte Nr. i Loven af 1863, har derfor modtaget en hertil sigtende forandret Affattelse. Toldfriheden for tørret og tør saltet Fisf behøver formentlig ikke anden Begrundelse end en Henvisning til den gennem Toldblovgivningen gaaende Bestrelbelse for at gjøre de almindelige Livsformødenheder toldfrie, sei fra den finansielle Side er der heller Intet imod en saadan Toldfrihed, da Gjennemsnitsindtægten af hvad der af denne Vare er kommet til Fortoldning ifkun udgjør 773 Rbd., idet nemlig den langt overveiende Del af Ind-

førselen hertil allerede er toldfri som kommende fra de nordlige Bilande, navnlig fra Island. Efter Gjennemsnit af de 3 sidste Finantsaar har saaledes den hele aarlige Indførsel udgjort 3,294,900 $\mathbb{R}$, hvoraf 3,083,600 $\mathbb{R}$ indgik toldfrit fra Bilandene.

Det samme Hensyn til Varesnes Bestemmelse, som taler for at gjøre tørret Fisf toldfrit, taler ganske vist ogsaa for at indrømme Toldfrihed for saltet Silb. Den forholdsvis ikke ringe Indtægt, som denne Vare giver, nemlig ca. 21,000 Rbd. om Aaret, samt den Omstændighed, at vore Silbesalterier maa betale Told for det Salt, som de anvende, bevirker imidlertid, at man ikke har fremset et hertil sigtende Forflag. For saltet Silb er derfor i Lovforflaget opført den samme Told som nu. Da Toldbehandlingen derved i høi Grad lettes, er Tolden, der i Loven af 1863 er beregnet efter Bruttovægt, imidlertid her beregnet pr. Tønde, forsaavidt som Varen indkommer paa Tønder af den almindelige Størrelse.

Under Nr. 19 har Lovforflaget, foruden at tørret og tør saltet Fisf efter det Ovenaanførte vil falde ind derunder, samlet følgende toldfrie Positioner i Loven af 1863.

Nr. 39. „frist Fisf og Fiskerogn, samt Muslinger,“

Nr. 45. „alle andre Dyr,“

Nr. 54. „Fædt og Øster.“

Nr. 117. „Kjød og Slæf, samt Pølser, Skinker, Indvolbe og Lunger“ (forsaavidt disse Varer ikke falde ind under Positionen „Spisevarer“, hvor de ligeledes ere ansatte til Toldfrihed,) og

Nr. 218. „Speet, Lever osv. til Tranfogning.“

samt den toldpligtige Position Nr. 237 „almindelig Talg“ og af den ligeledes toldpligtige Position 238 „Hvalrav i fast Tilstand.“

Hvad angaar den for de sidstnævnte Varer saaledes foreslaaede Toldfrihed, henvises til hvad nedenfor er bemærket ved Afdelingen „Talg og Talgarter“.

Gruppen „Dyr“ har givet en aarlig Gjennemsnitsindtægt af ca. 29,650 Rbd. og vil efter